

en saadan, som man med Næmnelighed kunde antage. Imidlertid er der visse af Bevillingerne, som væsentlig ere foranledigede ved den nye Hærlov og navnlig derved, at denne aabenbart forudsætter et større Antal Combatanter og en større Erstatningsstyrke end ved den tidligere Hærorganisation. Dette gælder saaledes om det første Punkt, som her foreligger til Forhandling, nemlig om Anstæffelsen af Munderingsfager. Den ærede Krigsminister har, saavidt vi have kunnet skjønne af de os meddelte Actstykker, ladet denne Sag behandle med en meget prisværdig Omhu, og har hertil forelagt Udvalget og dermed Thinget i en meget tydelig og overfluelig Form Grundene for Armeens Behov i denne Henseende. Det Beløb, som her er opført, er altsaa bestemt til at sætte Krigsministeren istand til, naar Armeen sættes paa Krigsfod, at have det fulde Antal Munderingsstykker, som behøves til Linien og Reserven, og derhos endnu til det fulde Antal af Erstatningsmandskab for Linien og Reserven. Det dertil nødvendige Beløb foreslaaer Ministeren at skaffe tilveie i de to første Aar. Udvalgets Fleertal har troet at kunne slutte sig til den ærede Krigsminister i denne Henseende. Vi erkjende, at det er en Fordring, som bør stilles til vort Krigsvæsen, at naar Hæren indkaldes, maa det indkaldte Mandskab strax kunne blive forsvarligt klædt, og at der derhos maa være Noget tilovers til at afholde det allerførste Krav paa Erstatning, medens vi naturligtvis ved Siden deraf have tænkt os, at ved en saadan Leilighed maatte Bestyrelsen strax sætte sig i Arbejde for at oparbejde de tilstedeværende Beholdninger, Naamaterialier og andre Materialier og at forarbejde de Klæde- og Linnebeholdninger, der maatte være tilstede, til nye Klæder og Linne-gjenstande; altsaa maa der strax udfoldes en storartet Virksomhed for at tilveiebringe hertil hørende Reserverestykker. Den Fordring, der er stillet, har Udvalgets Fleertal erkjendt for rigtig, og derfor gaader Endringsforslaget under Nr. 2 væsentligt kun ud paa med Hensyn til en enkelt af de Munderingsfager, der ere forlangte, nemlig Hovedbedækningen, at bevirke en Udsættelse, da det ikke har kunnet blive os indlysende, at Ministeren i denne Henseende be-

vægede sig i en Retning, som man fuldkomment kunde billige. Det er under Forhandling, hvorledes Hovedbedækningen bør være, men man synes endnu ikke at være kommen til nogen endelig Beslutning derom. Det er imidlertid forekommet os, at det i alt Fald ikke var værd i denne Retning at gaae til nogen meget dyr Indretning, da vi troede, at navnlig den simple Felthue, som tidligere har været brugt, og som ogsaa synes at være bleven megetyndet af vore Soldater, maatte kunne bibeholdes; men Spørgsmaalets endelige Afgjørelse vil jo senere kunne komme for, og naar man altsaa indtil videre kun sørger for, at der for hver Mand findes nogen Hovedbedækning tilstede, som kan være tjenlig i alt Fald til at begynde med, antage vi, at der ikke er nogen Betænkelighed ved at opsætte den hertil hørende Forhandling om denne Gjenstand. Dernæst har Udvalget gjort opmærksom paa, at det fulde Antal af Erstatningsmandskabet, som maatte antages at fremkomme, naar Hærsplanen fuldstændig er gennemført, ikke vil være tilstede i de første Aar, og at altsaa nogen Moderation i denne Henseende maatte kunne indrømmes i de to første Aar, saaledes at man med Hensyn til denne ringe Deel har tænkt sig, at der kunde finde en Udsættelse Sted. Endelig har man meent, at der med Hensyn til saadanne enkelte Stykker, hvoraf der findes en Beholdning, som kun er af noget anden Bestaendighed end de Stykker, der benyttes af visse Vaabenarter, ogsaa kunde være Grund til ikke at paastaa Kjøb eller Anstæffelse saa snart, som den ærede Minister har tænkt sig; men dette angaaer kun en mindre betydelig Deel af hele Summen. Derimod har Fleertallet troet, at der med Hensyn til disse Poster ikke var de samme Grunde som med Hensyn til adskillige andre Poster, der foreligger i denne Lov, til nu at bevilge, hvad der er forlangt for to Aar, idet her ikke er Tale om saadanne Gjenstande, der skulle bestilles længere Tid forveien, navnlig ikke fra Udlandet, og heller ikke om saadanne Gjenstande, for hvis Tilveiebringelse der maa lægges en bestemt Plan, men at det var fuldstændig i sin Orden, at man ved næste Finantslov tog under Overveelse, hvor Meget man næste Aar vilde